

under denne Debat, se, at jeg udtalte, hvad der er rigtigt, at Socialdemokraterne har stemt for samtlige disse Bevillinger, vi ønskede ikke disse Bevillinger nedsat. Vi finder, at de er rimelige, men vi mener blot, at naar der ydes disse Bevillinger til Landbruget, kunde vi gøre os Haab om, at man fra Landbrugets Side vilde se med noget større Velvillie paa Bestræbelserne for at skaffe de arbejdsløse bedre Kaar, eller rettere paa Betingelserne for at skaffe dem Arbejde, som det i første Række kommer an paa. Hvorfor søge udadtil at give det Udseende af, at man fra socialdemokratisk Side ivrer mod Bevillingerne til Landbruget, naar dette er fuldkommen falsk, fuldkommen urigtigt? Hvorfor saa give den Fremstilling, at jeg har talt om, at man ødslede med Landets Penge ved Bevillinger til Landbruget, og at jeg kom med indignerede Protester mod dem? Det er saa falsk, som det kan være, saa lynende falsk, det er blot beregnet paa at skabe et falsk Billede af, hvad der sker her i Landet. Den højtærede Minister talte om Dyrskuerne og sagde, at jeg havde talt om de mange Penge, der ydedes til Dyrskuerne. Det er ganske urigtigt. Det, jeg talte om, var blot dette, at da vi i Fjor havde Spørgsmaalet fremme om Statens Bidrag til Præmiering ved Dyrskuer, nægtede Landbrugsministeren at lade fremskaffe Regnskab over Indtægter og Udgifter ved Dyrskuerne. Vi har det fremme igen i Aar, og vi vil nu se, om det ikke er muligt at faa fremskaffet disse Regnskaber. Hvad er nu Aarsagen til, at de ikke kommer? Det er den, at der er nogle store Landboforeninger, saaledes den, det ærede Medlem Hr. Pinstrup er Formand for, der er saa heldige, at de kan holde Dyrskuer i store Byer, hvor de kan skaffe sig en betydelig Indtægt gennem Entré, ved Gaver og paa anden Maade, medens der er smaa Landboforeninger, der er yderst vanskeligt stillede, fordi de ikke kan skaffe sig synderlige Indtægter, men af deres egne Midler maa udrede Udgifterne til Dyrskuer. Jeg spørger da, om det ikke var muligt at faa en Udligning i dette Forhold ved at foretage en Forandring af Reglerne for Tilskud til Præmiering ved Dyrskuer.

Den højtærede Landbrugsminister prøvede hele sin Tale igennem at give en falsk Fremstilling, at fortegne Billedet. Jeg skal blot nævne Spørgsmaalet om Havnearbejderne. Herom udtalte den højtærede Minister: „Jeg mindes for ikke ret

længe siden en Situation, hvor nogle faa Hundrede Havnearbejdere søgte at standse hele denne Indtægtskilde for Landet“, nemlig Udførselen af Landbrugsprodukter. Han sagde ikke mere derom. Enhver der læser dette og ikke ved, hvad der virkelig er sket, maa tro, at Havnearbejderne for at hævne sig paa det danske Landbrug søgte at standse Udførselen af Landbrugsprodukter. Udtalelsen lød paa, at de søgte at standse Indtægtskilden for Landet. Men hvad Landbrugsministeren ikke talte om, var, at det var et meget kapitalstærkt Selskab, som har udbetalt mægtige Dividender til sine Aktionærer, men som kom i Konflikt med sine Arbejdere angaaende Lønningerne og under denne Konflikt erklærede Lockout. Det Forenede Dampskibsselskab førte Kampen ved at udelukke sine Arbejdere. Og saa fortæller man, at det er Havnearbejderne, der søger at skade Landbruget ved at hemme Udførselen af dets Produkter, uden med et Ord at nævne, at Det Forenede Dampskibsselskab gennem en Lockout var med til at fremkalde en Situation, der vanskeliggjorde Udførselen af Landbrugets Produkter. Hvorfor skal Billedet fortegnes i en saadan Grad, hvorfor skal der gives en saa fejlagtig Fremstilling af Forholdene, naar det faktiske Forhold er dette? Naar der føres en normal Lønkamp, blander man sig ikke deri, men her, hvor det er Det Forenede Dampskibsselskab, der er med til ved en Lockout at aabne Kampen for at faa Arbejdslønnen nedsat, skal det have Udseende af, at det er Havnearbejderne, der for at skade Landbruget søger at hemme Udførselen.

Den højtærede Landbrugsminister talte derefter om 8 Timers Arbejdsdagen og mente, at skulde vi faa bedre Forhold herhjemme, og skulde vi faa Industrien bragt paa Fode, maatte vi gøre Industrien konkurrencedygtig, derfor maatte vi bort fra 8 Timers Arbejdsdagen, og vi maatte have Lønnen sat ned for at gøre Industrien konkurrencedygtig. Den højtærede Minister sagde, at der var Husmænd, Landarbejdere, Jordbrugere, der maatte arbejde langt mere end 8 Timer om Dagen, og det kunde Arbejderne ogsaa godt uden Skade gøre. Jeg vil dertil sige, at det er jo slet ikke saaledes, at naar de 8 Timers Arbejde paa en Fabrik er tilendebragt, saa sætter Arbejderen sig hen med Hænderne over Kors og foretager sig intet. Hvis den højtærede Landbrugsminister vilde ulejlige sig en Sommeraften ud i Kolonihaverne her omkring København og Byerne